

б) Неправилни-тѣ не слѣдоватъ тыя правила, и иматъ другы окончанія, а не назначенны-тѣ въ правилно-то спряженія на глаголи-тѣ. Тие глаголи въобще промѣнуватъ при спряженіе-то си тѣхній коренныи гласъ.

в) Достаточни-тѣ глаголи иматъ напажно всичкы-тѣ лица, числа, наклоненія и времена; а

г) Недостаточни-тѣ глаголи нѣматъ всичкы-тѣ лица напажно, но юмъ се исключаватъ, и — юмъ недоставатъ нѣкои, както въ спряженія-та на глаголи-тѣ пространно ще изложимъ и ще разглѣдамы.

II. За промѣнуванія-та на глаголи-тѣ.

Глаголи-тѣ си промѣнуватъ окончанія-та, спорядъ различіе-то на число-то, лице-то, време-то и наклоненія-та юмъ.

1) За число-то.

§ 39.

Числа-та както и обикновенно сѫ двѣ: единственное (*die Einzahl*) и множественное (*die Mehrzahl*). Въ единственное число се стави единъ глаголь, кога се хортутва за единъ предметъ; а въ множественное число,— кога се хортутва за по много предметы отъ истый родъ.